

СПІВВІДНОШЕННЯ ЦИВІЛЬНОГО ПРАВА І МІЖНАРОДНОГО

Кладько В.Ю.,

студентка юридичного відділення

Галицького коледжу імені В'ячеслава Чорновола

м.Тернопіль, Україна

Нам відомо, що цивільне право – це приватна галузь права. Вона являє собою сукупність саме цивільно – правових норм, які закріплені у цивільному кодексі. Інформація якого містилась у розділі вище. А також, яке закріплене у інших нормативно – правових актах, що регулюють майнові, особисті немайнові відносини, власне на засадах юридичної рівності, вільному волевиявленні та майновій самостійності учасників. Вони ж мають організаційно майновий статус, діють вільно, на власний розсуд і звичайно ж після здійснення такої діяльності, несуть самостійно – правову відповідальність (зазначену в цивільному кодексі). Варто зазначити, що там, де відносини будуються на принципах управління, це питання спільного, громадського, а не приватного інтересу. Однак поділ права на приватне й публічне тільки за критерієм інтересу (матеріальний критерій) у сучасних умовах можливий, але навряд чи є універсальним. Тому якщо на юридичних осіб публічного права у цивільних відносинах поширюються положення ЦК (ст. 82), коли йдеться про публічний договір (ст. 633 ЦК) той, в якому одна сторона - підприємець зобов'язується продавати товари, виконувати роботи або надавати послуги тому, хто звертається до них (роздрібний продаж, громадський транспорт, послуги зв'язку, медицина, готель, банківська справа, обслуговування тощо). Умови публічного договору однакові для всіх споживачів, за винятком тих, кому юридично надано відповідні пільги [1]. Приватне (цивільне) право поширюється виключно на державні установи, наприклад, державна реєстрація юридичних осіб, обмеження прав власності, державний договір, договір про приєднання тощо. А в публічному праві можна знайти приклад регулювання відносин на загальних засадах цивільного права [2].

Актуальним є питання про співвідношення цивільного права із міжнародним та розкриття теоретичних та практичних питань, щодо регулювання цивільної правової системи в Україні та державах континентального та загального права. Для того аби детальніше розглянути дане питання, необхідно в першу чергу з'ясувати, що саме являє собою міжнародне право. Міжнародне право — це система юридичних принципів і норм договірної і звичаєвого характеру, які виникають унаслідок погодження між державою та іншими суб'єктами міжнародного співтовариства і регулює відносини з метою мирного співіснування. Дане право користується своєю популярністю та сучасністю у навчальній системі. Це можна пояснити тим, що велика кількість університетів

станом на сьогодні, спрямована на вивчення саме Міжнародного права. Прикладом може слугувати Київський міжнародний університет. Дана галузь потребує визначних зусиль, невинних ініціаторських здібностей та готовності до посилення власних навичок. Якщо мова йде про міжнародне приватне право, то воно являє собою систему певних норм (внутрішніх і договірних), що регулюють приватноправові відносини, до яких і відноситься цивільне, сімейно – правові та трудові. Однак дещо ускладнені іноземними мовами. Вся ця система спрямована на досягнення підвищеного рівня знань громадянами, які бажають змінювати власну державу лише зміцнюючи її силу та незалежність, але на основі співвідношення даного права. Подальший розвиток ЦК України та усього приватного права має здійснюватися на основі ідеї всесвітньо-цивільного права як правової методології [3]. Потреба міжнародного та цивільного права проявляється у використанні не лише юридичними, але й фізичними особами. Також щодо міжнародних договорів, які регулюють цивільні відносини, то їх згода на обов'язковість надана Верховною Радою України і є частиною національного цивільного законодавства [4]. Якщо у чинному міжнародному договорі України, укладеному у встановленому законом порядку, містяться інші правила, ніж ті, що встановлені відповідним актом цивільного законодавства, застосовуються правила відповідного міжнародного договору України. ЗУ «Про міжнародні договори України» застосовується до всіх міжнародних договорів України, регульованих нормами міжнародного права і укладених відповідно до Конституції України та вимог цього Закону. Види міжнародних договорів України:

1. Міжнародні договори України укладаються:

Президентом України або за його дорученням - від імені України;

Кабінетом Міністрів України або за його дорученням - від імені Уряду України; міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади, державними органами - від імені міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, державних органів.

2. Від імені України укладаються міжнародні договори України:

а) політичні, мирні, територіальні і такі, що стосуються державних кордонів, розмежування виключної (морської) економічної зони і континентального шельфу України;

б) що стосуються прав, свобод та обов'язків людини і громадянина;

в) про участь України в міждержавних союзах та інших міждержавних об'єднаннях (організаціях), системах колективної безпеки;

г) про військову допомогу та направлення підрозділів Збройних Сил України до інших держав чи допуску підрозділів збройних сил іноземних держав на

територію України, умови їх тимчасового перебування, включаючи терміни виведення, фінансово-економічні, екологічні та інші наслідки і компенсації;

г) про використання території та природних ресурсів України; д) яким за згодою сторін надається міждержавний характер.

3. Від імені Уряду України укладаються міжнародні договори України з економічних, торговельних, науково-технічних, гуманітарних та інших питань, віднесених до відання Кабінету Міністрів України.

4. Міжвідомчими є міжнародні договори України з питань, що належать до повноважень міністерств, інших центральних органів виконавчої влади та державних колегіальних органів.

Співвідношення цивільного та міжнародного права поширюється на всіх учасників суспільних відносин. Міжнародне право — це система юридичних принципів і норм договірної і звичаєвої характеру, які виникають унаслідок погодження між державою та іншими суб'єктами міжнародного співтовариства і регулює відносини з метою мирного співіснування. Дане право користується своєю популярністю та сучасністю у навчальній системі. А цивільне право являє собою сукупність цивільно – правових норм закріплених у цивільному кодексі та інших нормативно – правових актів, які регулюють майнові (відносини з приводу створення приналежності, володіння, створення, розпорядження майном) і особисті немайнові (життя, здоров'я). Все це зумовлено на юридичній рівності, вільному волевиявленні та майновій самостійності учасників. Таке співвідношення сприяє зміцненню співробітництва між державами, розширення міжнародних відносин, підвищення ролі міжнародних організацій, розв'язання якісно нових міжнародних проблем, що виникають.

Кладько Вікторія Юріївна_тези

Література:

1. Цивільний кодекс України: ред. Від 01.08.2019 ч.1 і ч.2 ст. 633
2. URL:https://pidruchniki.com/1821100145844/pravo/zagalni_polozhennya_tsivilnogo_prava
3. Довгерт А.С. Цивільне право і міжнародне право
4. Цивільний кодекс України: ред. Від 01.08.2019 ст.10